

Franz Joseph Haydn: *Τρίο για βιολί, βιολοντσέλο και πιάνο σε σολ ελάσσονα, Hob. XV:19*
I. Andante-Presto II. Adagio ma non troppo III. Presto

Το πιάνο αποτελούσε το αγαπημένο μουσικό όργανο των «ερασιτεχνών» κατά τη διάρκεια των τελευταίων δεκαετιών του 18ου αιώνα. «Δεν υπήρχε νεαρή κυρία, ακόμα και μεταξύ των θυγατέρων της μεσαίας τάξης, που να μην μπορούσαν να παίζουν θορυβωδώς πιάνο, να τραγουδούν και να συνοδεύουν τον εαυτό τους». Το πιάνο ήταν το κοινωνικό σύμβολο της μουσικόφιλης αστικής τάξης και, ως δημοφιλές όργανο των ερασιτεχνών μουσικών, η εμφάνισή του ήταν καθοριστική στην μουσική δωματίου. Ο Haydn ενασχολήθηκε με το συγκεκριμένο είδος, το πιάνο τρίο, από νωρίς και η πρώτη του συλλογή εκδόθηκε το 1767. Κατά την διάρκεια της δεύτερης επίσκεψής του συνθέτη στο Λονδίνο, 1794-95, οι δημόσιες και ιδιωτικές εμφανίσεις του Haydn, η συνθετική του παραγωγή και έκδοση έργων του ήταν εκθαμβωτικές. Στις 25 Νοεμβρίου 1794, η βρετανική εφημερίδα Sun δημοσίευσε μια σημαντική ανακοίνωση: την έκδοση των «Τριών Σονατών για πιάνο-φόρτε με την συνοδεία βιολιού και βιολοντσέλου. Συντέθηκε και αφιερώνεται στην Αυτού Υψηλότητα Πριγκίπισσα χήρα Esterházy, το γένος Hohenfeld από τον Joseph Haydn, διδάκτωρ Μουσικής» από τον μουσικό οίκο Longman & Broderip. Πρόκειται για τα *Πιάνο Τρίο αρ.32-34, Hob.XV:18-20 σε Λα μείζονα, σολ ελάσσονα & Σι ύφεση μείζονα* αντίστοιχα, τα πρώτα από μια μακρά και διακεκριμένη σειρά εκδόσεων τα οποία μαζί με το τελευταίο τρίπτυχο, τις *Σονάτες για πιάνο αρ.60-62, Hob.XVI: 50-52* οι οποίες είναι αφιερωμένες στην Theresa Jansen, πιανίστα και μια από τις καλύτερες μαθήτριες του Clementi, αποτελούν την πιανιστική κληρονομιά του συνθέτη. Το *Τρίο για βιολί, βιολοντσέλο και πιάνο σε σολ ελάσσονα, Hob.XV:19 (αρ.33)* είναι το δεύτερο της συλλογής και αποτελείται από τρία μέρη. Το πρώτο μέρος, Andante-Presto, είναι γραμμένο σε μια ιδιότυπη φόρμα δύο θεμάτων αντιθετικού χαρακτήρα και τεσσάρων παραλλαγών, σε στυλ ροκοκό, όπου οι τονικότητες της σολ ελάσσονας και μείζονας εναλλάσσονται με την παράλληλη αξιοποίηση της πιανιστικής έκτασης του τότε οργάνου στο έπακρο από τον συνθέτη. Το δεύτερο μέρος, adagio ma non troppo, είναι στην τονικότητα της σχετικής μείζονας, τι μι ύφεση, όπως στην *Συμφωνία αρ.83 'La Poule' (1785)*, άλλο ένα φλερτ του συνθέτη με τις τονικότητες σε σχέση τρίτης. Η μελωδική γραμμή του πιάνου είναι κυρίαρχη και διανθισμένη, με τα έγχορδα να έχουν συνοδευτικό ρόλο όπως σε μια ορχήστρα για πιάνο κοντσέρτο. Το τρίτο και τελευταίο μέρος, Presto, είναι γραμμένο σε φόρμα σονάτα με το δεύτερο θέμα να προέρχεται από το πρώτο, στην τονικότητα της σχετικής μείζονας. Η επανέκθεση των θεμάτων γίνεται αναπάντεχα στην τονικότητα της, ομώνυμης, σολ μείζονας όπου γίνεται και η τελική κατάληξη του έργου επιβεβαιώνοντας την διάθεση πειραματισμού και την αίσθηση ελευθερίας του Haydn από τις νόρμες της παραδοσιακής φόρμας.

Ludwig van Beethoven: *Τρίο για βιολί, βιολοντσέλο και πιάνο αρ.3 σε ντο ελάσσονα, έργο 1*
I. Allegro con brio II. Andante cantabile con Variazioni III. Menuetto-trio (quasi allegro)
IV. Finale. Prestissimo

Ο νεαρός Beethoven εγκαταστάθηκε στην Βιέννη το 1792 με τη φήμη του ως βιρτουόζου πιανίστα να προηγείται στην Ευρώπη. Τα διαπιστευτήρια του όμως ως συνθέτης γίνονται με την έκδοση της συλλογής *Τρίο για βιολί, βιολοντσέλο και πιάνο έργο 1, αρ.1-3* από το μουσικό οίκο Artaria το 1795. Η δημόσια παρουσίαση των έργων είχε ήδη πραγματοποιηθεί στα τέλη του 1793 από τον ίδιο τον συνθέτη στο πιάνο, τον βιολιστή Ignaz Schuppanzigh και τον τσελίστα Anton Kraft στην οικία του Πρίγκηπα Carl von Lichnowsky, έναν από τους σημαντικότερους πάτρωνες του Beethoven και δεινό ερασιτέχνη πιανίστα στον οποίο τα αφιέρωσε. Παρόντες στην συναυλία ήταν αρκετά μέλη της μουσικής ελίτ της Βιέννης καθώς και ο Haydn με τον οποίο ο Beethoven παρακολουθούσε μαθήματα από τη στιγμή της εγκατάστασής του στην πρωτεύουσα της Αυστριακής Αυτοκρατορίας. Ο Haydn επαίνεσε τα δύο πρώτα πιάνο τρίο αλλά συμβούλεψε τον Beethoven να μην εκδώσει το τρίτο διότι πίστευε ότι θα έκανε κακό στην έναρξη της συνθετικής του καριέρας, επειδή το θεώρησε πολύ προχωρημένο και έντονα προσωπικό εξαιτίας της τονικότητας της ντο ελάσσονας και ταυτόχρονα δεξιοτεχνικά απαιτητικό για τα αριστοκρατικά σαλόνια της συντηρητικής Βιέννης. Ο Beethoven θεώρησε το επίμαχο πιάνο τρίο ως το καλύτερο της συλλογής και παράκουσε τις συμβουλές του δασκάλου του ως ένδειξη ζήλιας ή παρωχημένες λόγω ηλικίας. Παρόλο που ο Haydn αποδείχθηκε προφητικός για τις κριτικές που θα επακολουθούσαν στο υπόλοιπο της ζωής του Beethoven, η δυναμική των συγκεκριμένων έργων ξεπέρασαν

τις φιλοδοξίες του συνθέτη. Η εφημερίδα Wiener Zeitung ανακοίνωσε την έναρξη εγγραφής συνδρομητών για την έκδοση της συλλογής και σε σύντομο χρονικό διάστημα η ζήτηση έφτασε σε 244 αντίγραφα από τους μουσικόφιλους της πόλης. Το *Τρίο για βιολί, βιολοντσέλο και πιάνο αρ.3, έργο 1* αποτελείται συνολικά από τέσσερα μέρη. Το πρώτο μέρος, allegro con brio, είναι γραμμένο σε φόρμα σονάτα επηρεασμένο από το κίνημα *Sturm und Drang*, στην τονικότητα της ντο ελάσσονας καταθέτοντας μια αποκαλυπτική δήλωση. Το λυρικό δεύτερο μέρος, andante cantabile con Variazioni, είναι γραμμένο στην τονικότητα της μι ύφεσης μείζονας σε φόρμα θέματος και πέντε παραλλαγών. Το τρίτο μέρος, menuetto-trio με την ρυθμική ένδειξη quasi allegro συνηγορεί την μελλοντική μετεξέλιξη του, σε μεταγενέστερα έργα, σε scherzo-trio από τον συνθέτη. Το ταχύτατο τέταρτο και καταληκτικό μέρος, Finale, είναι σαφώς επηρεασμένο από τις αρχές της *Σχολής του Μάνχαϊμ* αναδεικνύοντας παράλληλα την πιανιστική δεξιοτεχνία του συνθέτη αλλά ταυτόχρονα κρύβει την έκπληξη για τον ακροατή με την απροσδόκητη μυστηριώδη και εσωτερική κατάληξη του.

Dmitri Shostakovich: *Τρίο για βιολί, βιολοντσέλο και πιάνο αρ.2 σε μι ελάσσονα, έργο 67*
I. Andante II. Allegro con brio III. Largo IV. Allegretto

Ο Shostakovich συνέθεσε συνολικά δύο έργα για το συγκεκριμένο είδος μουσικής δωματίου. Το *Τρίο για βιολί, βιολοντσέλο και πιάνο αρ.1 σε ντο μείζονα, έργο 23* γράφτηκε κατά τη διάρκεια των σπουδών του στο Ωδείο της Πετρούπολης το 1923. Κατά τη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, ο συνθέτης έγραψε το *Τρίο για βιολί, βιολοντσέλο και πιάνο αρ.2 σε μι ελάσσονα, έργο 67* το οποίο αφιέρωσε στη μνήμη του μουσικολόγου και φίλου του Ivan Sollertinsky, ο οποίος απεβίωσε ξαφνικά από καρδιακή ανακοπή στην ηλικία των 41 ετών. Το έργο ολοκληρώθηκε στις 13 Αυγούστου 1944 στο εξοχικό του συνθέτη στο Ivanovo. Η επίσημη πρεμιέρα του έργου δόθηκε από τον ίδιο το συνθέτη στο πιάνο και τους Dmitri Ziganov και Sergei Shirinsky στο βιολί και τσέλο αντίστοιχα, μέλη του Κουαρτέτου Εγχόρδων «Μπετόβεν», στην Μεγάλη Αίθουσα της Φιλαρμονικής του Λένινγκραντ στις 14 Νοεμβρίου 1944. Επίσης, στο πρόγραμμα της συναυλίας περιλαμβάνονταν και η πρεμιέρα του *Κουαρτέτου Εγχόρδων αρ.2, έργο 68*. Ο Borrissovsky, εκτελεστής βιόλας και μέλος του κουαρτέτου, έγραψε στο ημερολόγιο του: «*ήταν η μεγαλύτερη επιτυχία, με επευφημήσεις*» με αποτέλεσμα την επανάληψη του δεύτερου μέρους του τρίο. Στις 28 Νοεμβρίου 1944 πραγματοποιήθηκε η πρεμιέρα του έργου στην Φιλαρμονική της Μόσχας, και σύμφωνα με τον Borrissovsky «*με τεράστια επιτυχία μεγαλύτερη από αυτήν του Λένινγκραντ [...] Όλοι οι διακεκριμένοι μουσικοί της Μόσχας ήταν παρόντες*». Το *Πιάνο Τρίο αρ.2* αποτελείται από τέσσερα μέρη. Το πρώτο μέρος, andante, είναι ελεγειακού χαρακτήρα με το θέμα να εμφανίζεται αρχικά στο τσέλο σε μορφή διαλόγου με το βιολί και το πιάνο να συνοδεύει δημιουργώντας μια σταδιακή κλιμάκωση μεταξύ των οργάνων και τελειώνει με την ήσυχη εμφάνιση του αρχικού θέματος σε απλή μορφή δημιουργώντας μια μυστηριώδη ατμόσφαιρα. Ως δεύτερο μέρος ακολουθεί ένα γρήγορο σκέρτσο με την ένδειξη allegro con brio. Η μεγάλη αντίθεση δημιουργείται από το αργό τρίτο μέρος, Largo, αντικατοπτρίζοντας τον θρήνο για το πρόωρο χαμό του Sollertinsky, το οποίο είναι γραμμένο σε μορφή chaconne. Η αρχική εμφάνιση οκτώ συγχορδιών στο πιάνο επαναλαμβάνονται διαδοχικά έξι φορές με το βιολί και το τσέλο να συνδιαλέγονται την παραλλαγμένη μελωδική γραμμή. Το γεμάτο ενέργεια τέταρτο και τελευταίο μέρος, allegretto, χορευτικού χαρακτήρα, έχει εμφανή επιρροή από την Εβραϊκή παραδοσιακή μουσική, Klemzer, της Ανατολικής Ευρώπης. Η αποκλιμάκωση επέρχεται με εμφάνιση του φουγκάτο του πρώτου μέρους και την συγχορδιακή διαδοχή της chaconne ως επίλογος του έργου. Ο Shostakovich βραβεύθηκε με το Κρατικό Βραβείο Στάλιν, Δευτέρας Τάξεως για το *πιάνο τρίο αρ.2* το 1946.

Χρήστος Πουρής, Συνθέτης - Πιανίστας
υποψήφιος διδάκτορας στο Τ.Μ.Ε.Τ

Τις μουσικολογικές αναλύσεις των έργων των συναυλιών του κύκλου «**Κυριακάτικα Πρωινά**» έχουν επιμεληθεί οι φοιτητές του **Τμήματος Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας**

Μικέλ Μιχαηλίδης

Ο Μικέλ Μιχαηλίδης γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1983 σε μουσική οικογένεια. Σε ηλικία τριών ετών ξεκίνησε τις σπουδές του στο βιολί με την καθοδήγηση του πατέρα του και καθηγητή βιολιού, Μίκη Μιχαηλίδη. Σε ηλικία δεκαοκτώ ετών πήρε το Δίπλωμα βιολιού με «Άριστα παμπφφει» και Βραβείο εξαιρετικής ερμηνείας» από το Σύγχρονο Ωδείο Θεσσαλονίκης και έπειτα συνέχισε για τις μεταπτυχιακές σπουδές του στη Γερμανία (Hochschule für Musik, Trossingen) με καθηγητές τους F. Agostini και E. Fisher.

Έχει παρακολουθήσει ως ενεργό μέλος πολλά σεμινάρια βιολιού και μουσικής δωματίου στην Ελλάδα και στο εξωτερικό με τους: Λεωνίδα Καβάκο, Στέλιο Καφαντάρη, Χρήστο Πολυζωΐδη, Δημήτρη Πολυζωΐδη, Angel Stankov, Valery Oistrakh, Ara Malikian κ.α.

Έχει διακριθεί δύο φορές σε τοπικούς και πανελλήνιους διαγωνισμούς βιολιού με Α' βραβείο και άλλες δύο φορές με Β' βραβείο. Κατόπιν ακρόασης επιλέχθηκε να παίξει ως σολίστ το Κοντσέρτο για βιολί του F. Mendelssohn με τη Συμφωνική Ορχήστρα του Tübingen περιφεύοντας σε Ελλάδα και Γερμανία. Επίσης, επιλέχθηκε να παίξει ως σολίστ ερμηνεύοντας τις Τέσσερις εποχές του A. Vivaldi με την Ορχήστρα Νέων της Κύπρου σε εκδήλωση προς τιμήν και παρουσία του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας, Γ. Κληρίδη. Ακόμη, έχει συμπράξει ως σολίστ με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, Αθηνών και Κύπρου, με την Kammerorchester του Tübingen, καθώς και στη Ρουμανία με τη Συμφωνική Ορχήστρα της πόλης Arad ερμηνεύοντας το Κοντσέρτο για βιολί του J. Brahms.

Έχει δώσει πολλά ρεσιτάλ βιολιού και μουσικής δωματίου σε Ελλάδα, Κύπρο, Βουλγαρία, Αυστρία και Γερμανία. Από το 2004 είναι μόνιμο μέλος στα β' βιολιά της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης. Επίσης, είναι ιδρυτικό μέλος του κουαρτέτου εγχόρδων X-Pause.

Μιχάλης Πολυζωΐδης

Ο Μιχάλης Πολυζωΐδης γεννήθηκε το 1993 στο Graz της Αυστρίας από μουσικούς γονείς, την Elisabeth και τον Δημήτρη Πολυζωΐδη και σε ηλικία έξι χρονών ξεκίνησε τα πρώτα μαθήματα τσέλο. Καθηγητές του ήταν οι Birgit Heinemann, Daniel Raabe και Susanne Bohn-Schultze. Από το 2012 είναι μαθητής του Bonian Tian, πρώτου τσελίστα της Gürzenich Orchester της Κολωνίας και σπουδάζει μαζί του στην Hochschule für Musik und darstellende Kunst Frankfurt am Main. Το 2013 κέρδισε το 1ο βραβείο για σολίστ στο διαγωνισμό ομοσπονδιακών κρατίδιων για νέους «Judeng musiziet». Επίσης βραβεύτηκε στο διαγωνισμό ερμηνείας «Martin Hornstein 2012» και το 2014 στο διεθνές Φεστιβάλ Μουσικής Δωματίου «Allegro Vivo».

Πολυάριθμα κοντσέρτα σαν σολίστ αλλά και σαν μέλος σχημάτων μουσικής δωματίου τον έφεραν ήδη σε μεγάλες αίθουσες της Γερμανίας, Ελλάδας, Σλοβενίας, Τσεχίας, Ισπανίας, Αυστρίας και Κίνας. Περισσότερα καλλιτεχνικά ώθησε έλαβε από τους Martin Hornstein, Christoph Richter, Johannes Moser, Wen-Sinn Yang, Lev Natchenny, Patrick Demenga, Marko Ylönen, Heinrich Schiff και από τον Λεωνίδα Καβάκο.

Ως βραβευθείς του 23ου διαγωνισμού Deutsches Musikinstrumentenfonds ο Μιχάλης Πολυζωΐδης παίζει από τον Φλεβάρη του 2015 με τσέλο Joseph Guadagnini, κατασκευασμένο το 1790.

Μαρία Μυλαράκη

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σε ηλικία 7 ετών αρχίζει τις σπουδές της στην τάξη πιάνου της Κατίνας Αστεριάδου. Πήρε το δίπλωμα της με «Άριστα παμπφφει» και Α' βραβείο από την τάξη της Άννας Τσιτάσα-Κούνια. Συνέχισε τις σπουδές της στο Πανεπιστήμιο Μουσικής και Δραματικών Τεχνών του Graz (Universität für Musik und darstellende Kunst Graz) της Αυστρίας στην τάξη πιάνου της Prof. Anna Maria Bodoky-Krause από όπου και πήρε το πρώτο της Δίπλωμα καθώς και τον μεταπτυχιακό τίτλο Magistra der Künste (Master of Art) με «Άριστα παμπφφει» και Α' βραβείο. Επίσης απέκτησε τον μεταπτυχιακό της τίτλο με Άριστα παμπφφει στην τάξη Πιάνου-Μουσικής Δωματίου με τον Prof. Chia Chou (Trio Parnassus), όπου είναι εγγεγραμμένη και στο τμήμα του Διδακτορικού. Υπήρξε υπότροφος του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού της Αυστρίας και του I.K.Y.

Έλαβε μέρος σε σεμινάρια του ζεύγους Julia και Konstantin Ganen, της Κατερίνας και Γιάννης Πολυζωΐδου, Μ. Τίριμο, Γ. Χατζηνικό, Μ. Αστεριάδου, Β. Fredriksen, G. Weichert στο EPTA (European Piano Teachers Association), Malcolm Bilson (σεμινάριο Hammerklavier), Thomas Duis, Rudolf Kehrer, Regis Bringolf, Florian Berner, Elisabeth Baich, Georg Hamann καθώς και στα εργαστήρια σύγχρονης μουσικής «Impuls» υπό την καλλιτεχνική διεύθυνση του Beat Furrer.

Έχει τιμηθεί με βραβεία τόσο η ίδια όσο και σε διεθνείς διαγωνισμούς μουσικής δωματίου με το Trio Tritonopus του οποίου είναι ιδρυτικό μέλος. Η πρώτη της εμφάνιση με ορχήστρα ήταν στην ηλικία δεκατριών χρονών με το δεύτερο κοντσέρτο του L.v. Beethoven. Έκτοτε έχει εμφανισθεί ως σολίστ σε ατομικά ρεσιτάλ αλλά και με ορχήστρα όπως επίσης και με διάφορα σχήματα μουσικής δωματίου σε Ελλάδα, Ουγγαρία, Αυστρία, Γερμανία, Ιταλία. Με το Trio Tritonopus πραγματοποιεί συναυλίες

στα πλαίσια του "Live Music Now- Yehudi Menuhin", στην Stefaniensaal Musikverein Graz (Austria), στο Bludenz Festival, Leopold Museum Wien, Alte Schmiede-Wien. Επίσης έχει πραγματοποιήσει εμφανίσεις στο Φεστιβάλ της Αρχαίας Κορίνθου, στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης «Δημήτρια», στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, στο Ίδρυμα Κακογιάννη παρουσιάζοντας νέους Έλληνες και Αυστριακούς συνθέτες της σύγχρονης μουσικής καθώς και στο πολιτιστικό κέντρο σύγχρονης τέχνης Kulturzentrum bei Minoriten-Austria με το 80λεπτό έργο του Morton Feldman και στο Orehnhaus Graz. Έχει παίξει έργα σε πρώτες εκτελέσεις και έχει ηχογραφήσει στο κρατικό αυστριακό ραδιοφωνικό (ORF) όπως επίσης έχει εμφανισθεί κατά επανάληψη σε ραδιοφωνικά και τηλεοπτικά προγράμματα (EPT). Η ίδια έχει συμπράξει με το κουαρτέτο εγχόρδων «Αιμίλιος Ριάδης», με τη χορωδία της EPT αλλά και με σύνολα της σύγχρονης μουσικής (Blasorchester der Kunst Universität Graz, Ensemble Zeitfluss κ.α.). Είναι μέλος του πιανιστικού σχήματος Pianaedonium (6 πιάνο- 12 πιανίστες).

Έχει διδάξει και εργαστεί σε διάφορα ωδεία όπως στο Νομαρχιακό Ωδείο Φλώρινας, υπό την διεύθυνση της Δόμνας Ενωουχίδου, στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης, στο Σύγχρονο Ωδείο Θεσσαλονίκης, στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης, στη Musikschule Gratwein – Austria, Musikschule Hausmannstaetten- Austria. Από το 2009-2012 κατείχε θέση Λέκτορα στο τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας της Θεσσαλονίκης.

www.tssso.gr

Επιμέλεια εντύπου: Νίκος Κυριακός

Σχεδιασμός: ARTCORE

Εκτύπωση: ThessPrint

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

Ανοικτή νύχτα Τρίτη 18:00-18:30 την αναστημένη Η.Κ.Ο.Θ. ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ με τον Θανάση Γυλιόδη, από τον 9,58 fm και το F' Πρόγραμμα

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΑ ΠΡΩΙΝΑ

05.03.2017

TRIO M

Μικέλ Μιχαηλίδης (βιολί)
Michael Polyzoides (βιολοντσέλο)
Μαρία Μυλαράκη (πιάνο)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Joseph Haydn: Τρίο για βιολί, βιολοντσέλο και πιάνο σε σολ ελάσσονα, Hob. XV:19

Ludwig van Beethoven: Τρίο για βιολί, βιολοντσέλο και πιάνο αρ.3 σε σολ ελάσσονα, έργο 1

Dmitri Shostakovich: Τρίο για βιολί, βιολοντσέλο και πιάνο αρ.2 σε μι ελάσσονα, έργο 67

Ώρα έναρξης: 12:00
Αίθουσα Συναυλιών Κ.Ο.Θ .
«Σόλων Μιχαηλίδης», Λεωφ. Νίκης 73
Είσοδος 10€

Προπώληση εισιτηρίων: Εκδοτήριο ΚΟΘ,
Λεωφόρος Νίκης 73
τηλ. 23 10 236990 & από το www.tssso.gr

artcore.gr